

CSONGRÁDI LAP

VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

<p>Szerkesztőség: Főtér 27. szám, hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők. Megjelen minden vasárnap reggel. Kéziratok nem adnak vissza.</p>	<p>Előfizetési díj: Egész évre 4 frt — Félévre 2 frt — Negyedévre 1 fr Hirdetéseket a kiadóhivatal mérsékelt árjegyzék szerint számít. Egyes szám ára 8 kr.</p>	<p>Kiadóhivatal: Schvarcz Sándor könyvkereskedése, hová az előfizetési- és hirdetési díjak küldendők. Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. Nyilttér petit sora 30 kr.</p>
--	---	---

Tizenhetezer kilencszáz frt története.

Csongrád város ártéri birtokosága abba a szerencsés helyzetbe jutott, hogy adó visszatérítés címén 60 éven keresztül évenként 17.900 frt 40 krt kap a magas kormánytól. A kormány eredetileg nem csak földbirtokosok részére utalványozta: hanem mind azok részére, akik a védmunkálatokhoz annak idejében hozzájárultak, akik a gát építési költségeket fedezték. Már pedig az tudva van, de annak idejében ki is mutatták, hogy a ház-birtokosok a házuk után az egész északipart, különösen a szent-jánosi gát kiépítésének költségeit is viselték. Éppen ezért eleinte, midőn a 17 ezer 900 frtot a magas kormány kiutalta, az a községi pénz tárbá lett elhelyezve, a közterhek fedezése szempontjából. Tehát minden adófizető polgár közterheit könnyítette.

Akik annak idejében a község ügyeit figyelemmel kísérték, bizonynyára emlékezni fognak arra, hogy egyesek, ha nem csalatkozunk: Szegi Pál és társai a községi közgyűlés intézkedését megfélebbítették a vármegyéhez, abból a felfogásból indulva

ki, hogy a likvidacionális összeg fizárólag a földbirtokosok azon részét illeti: akik az ártérfejlesztési területbe esnek.

Azonban a törvényhatóság, valamint a miniszterium a közgyűlésnek adott igazat; kimondták, hogy amennyiben a gátakat nem csupán a földbirtokosok építették és tartották fenn, hanem annak kiépítéséhez minden adófizető polgár hozzájárult, tehát a közterhek enyhítésére továbbra is a közpénztárba kezeltessek.

Ennek dacára midőn az 1888 iki árvíz a gátakat elszaggatta és a bős ár, ugy szólva az egész határt elöntötte, az árvíz után a községi közgyűlés, melynek tagjai akkor a községipártból kerültek, tehát a közgyűlésben feltétlenül domináltak, a 17.900 frtot nagylelkűen átengedték az ártéri birtokosok részére. Bár mit mondjon is a mostani többség, bár mint rágalnazzák is a hatalmon levő Hockpártiak a községipártot, oly szép tanujelét az emberbaráti szeretnek és méltányosságnak még soha egyetlen egy párt sem adta, mint a mostani többség vezériférfiai által oly sokszor megrágalmazott és pelengérré állított párt: a községipárt.

Ennek a 17.900 frtos adóvisszatérítési összegnek volt még egy igen érdekes és tanulságos története is. Ugyan is: Szvoboda Ferencz, ki a volt Csatár korszak alatt mint községi ügyész, igazabban jogügyi megbizottként szerepelt, felhívta a községi közgyűlés figyelmét arra, hogy a törvények értelmében, Csongrád város adófizető közönsége adóvisszatérítésre jogos igényt tarthat és egyuttal ennek kieszközölését mint községi ügyész és községi képviselő magára vállalta.

Távol legyen tőlünk, mintha mi Szvoboda Ferencz ur érdemeiből valamit le akarnánk vonni; sőt eilenkezőleg elismerjük, hogy ezen ügyben szorgalmasan eljárta. Nagyon természetes, hogy a Csatár éra alatt mit sem fehetett, mind addig, még községünk választó közönsége Szivák Imre doktort nem ajándékozta meg bizalmával Szivákkal karöltve, annak hathatós támogatása mellett sikerült csak Szvoboda urnak kieszközölnie az adófizető közönségünk jogos és törvénybe gyökeredző igényeit. Csak így juthatott Csongrádváros adófizető közönsége: 17 900 frt adóvisszatérítési összeghez.

A „CSONGRÁDI LAP” TÁRCSÁJA

Mosolyog az ...

Mosolyog az arcod
Vagy akarod, vagy nem,
Boldog vagy úgy látom,
Aranyosom, szentem.

Ajkad szóra nyílik,
Fölvidul a kedved:
Ábrádozó lelkem
Ilyenkor úgy szenved.

Neveted a multat,
Kaczagod a jelent,
Nem törődik veled,
A jövő mit jelelent.

Boldog vagyok mégis,
Aranyosom, drágám,
Benned mintha jövő
Boldogságom látnám.

Babus.

A virágok.

— Francoziából. —

Lujza egyszerű fekete ruhába öltözve minden csüttörtökön végig haladt gyalog Párisban a külső boulevardokon. A kapunál a szezonhoz képest ibolyát vagy rózsát vásá-

rolt és belépett a temetőbe. Ott egy sir mellett leterdepelt, rá hintette virágait, egy hosszú szerelmi imát mormolt el s aztán nyugodt lélekkel távozott.

Egy év óta, hogy kedvese meghalt, egyetlen egy hét sem mult el a nélkül, hogy ki ne jött volna hozzá, elmondani neki, hogy még mindig szereti s hogy nem beszélt volna neki most már kihűlt szerelmükről. Balzsam volt ez szíve sebére s egyuttal kedves kötelesség teljesítése.

Kimondhatatlanul szerette az ő Raoul-ját a három év alatt, melyet együtt töltöttek el. Oh ez a három évi ábránd milyen hamar megsemmisült?

Mikor esőndes estéken fejét kedvese vállára nyugasztotta, egész lelkét áthatotta a véghetetlen boldogság s még szorosabban simult oldalához, mintha féltvén őt s félne, hogy a sors megirigyli paradicsomi életüket.

Egyszerre aztán egész öröme oda lett, Raoul egy este szomoruan és betegentért haza. Ágyba feküdt s nem télt bele egy hét, karjai közt kilehelte lelkét. Oh miért nem halhatott meg ő is vele együtt, a mikor meghalni látta! Még mindig fülébe csengenek a koporsót lezáró fekete emberek tompa kalapács ütése. Ugy rémlett neki, hogy a tulajdon szívére mérik az ütéseket! ...

Halálra sirta magát s a temetésre megérkezett család jelenléte, mely szerelme dacára is időgen volt reá nézve, tavozásra kényyszerítette őt a házból. A nyomor vissza haj-

totta aztán a boulevardokra, a hol mint aze-lőtt, ismét virágokat árul.

Egykor derült arcát, mosolygó szeméit most azonban mély szomorúság fátyolozza be. Raoul emléke kísért szakadatlanul lelkében. Egy hideg deczemberi reggel még szomorubb volt mint rendesen. Megint a temetőben jártak gondolatai. Mennyire unatkozhat oda lenni egyedül ily téli időben, gondolta magában. Mennyire fázhat a föld alatt. Szegény szerelmem! Hatha ki menne hozzá beszélni vele? Bizonyára boldognak éreznémagát, ha látná, hogy a szokottaál előbb keresi fel. Igen, azt fogja tenni. Visz neki ibolyát, és neki is boldogság lesz, ha csókolhatja a márványkövet, mely őt fűdi ...

A temető, csillogó fehér mezében, aludni látszott vastag hótakarója alatt. A szomorúság benyomása, a melyet kopasz fái kel-tettek, csaknem egészen elmosódott. A mély esőnd a legnagyobb nyugalom érzetét kel-tette föl benne és Lujza belépve, nem érezte a halottaktól való azt a megmagyarázhatatlan félelmet, a mely már annyiszor megszállotta.

A sir mellett letérdelt.

— Jó napot Raoul, jó nepot, Szerelmem!

Kékült ajkai a szerető csokjában a márványhoz tapadtak.

— Fázol Raoul, mond csak? Eljöttem, hogy felmelegítelek. Hiszen tudod, hogy még mindig kimondhatatlanul szeretlek!

Elővette ibolyáit s mielőtt a sirra szórta volna, egyenként sorra csókolta valamennyit,

Midőn a kérdéses összeget Csongrád adófizető közönsége részére a magas kormány folyósította: Szvoboda Ferencz ur kérvényt adott be a községi közgyűléshez, melyben fáradozásaiért 4000 frt ügyvédi munkas tisztelet díjat kért kiutaltvá nyoztatni.

A községi közgyűlés azonban kérelmével elutasította azon indokból, mivel annak idején Szvoboda ur ügyvédi munkadíjait, napdíjait és egyéb költségeit minden egyes esetben felszámította és azt a községi pénztárból fel is vette.

Hogy a községi közgyűlés méltányosan, igazságosan járt-e el Szvoboda urral szemben, azt vitatni nem akarjuk. Annyi azonban tény, hogy lapunk egyik munkatársa, aki egy ízben Szvoboda Ferencz urral „hirlapi” polemikába bocsájtkozott, lapunk egyik vezércikkében pénztárnaplói kivonatokkal bizonyította be, hogy Szvoboda ur annak idejében már busásan megkapta ügyvédi honoráriumát a községi pénztárból. Erre behizonyította, hogy az igen tisztelt jogügyi megbízott ur „egy rókáról két bőrt” akart huzni.

De az is tény, hogy Szvoboda Ferencz ur az elutasításától 8 évig, tehát mind addig, míg a községi párt uralta a közgyűlés többségét igényével hallgatott, elannyira, hogy azt kellett hinnünk, hogy igényének jogtalanságát maga is be látta. Azonban hiedelmünkben nagyon csalatkozunk; a tények azt mutatják, hogy Szvoboda ur csak a községipárt bukását várta, valóban dicsőretre méltó kitarító türelemmel.

Tudta ő azt jól, hogy a mint a községi pártot elbuktatják, az ő és párthivei által összeállított előljáróság és képviselő testület, minden habozás nélkül fogja megszavazni az összeget, olyan részletekben, a hogyan kéri és úgy, a hogy akarja.

mintha a virágok lelke, elszálltában, megvinné a halottnak az annyira kedvelt illatot.

— Neze, Raoul, neze! Mond csak, hát oda fen te is gondolsz még a te kis Lujzára? Raoul, Raoulom, felelj nekem!

És hangja elfojtva a földet takaró lepel által, sirva ismételte:

— Raoul, Raoul!

Egyszerre léptek hangzottak mögötte. Valaki volt ott! Még jobban a sir fölé hajtott; körmei kaparták a márványt. Talán ő felel a hívására! Nem mert hátra fordulni. Reszketett abban a megmagyarázatlan rettegésben, melyet még a leghűbben szeretett lények is keltenek bennük haláluk után.

Csakhamar nem halván többé semmit, azt hitte, hogy csalódott. Bizonyosan valamelyik fa csikorgott a szélben. Megnyugtatta fölegyenesedett és hátra tekintett.

Egy nő állott ott, a ki sirt! Hosszu fátyla alatt is megkülömböztette arcvonásait. Oh, mennyire hasonlított Raoulhoz!

— Az anjja vagyok! — mondotta az ismeretlen nő.

Oh a hangja is mennyire a fiúé volt!

— Maga az bizony, a ki minden héten friss virágokat hoz a Raoul strjára. Halottam imáját. Nagyon szerette őt, ugy-e?

— Oh, asszonyom, — mondá erre Lujz

Számítása be is ütött; mert a f. hó 1-én tartott községi közgyűlésben sikerült is keresztül csusztatnia követelését még pedig oly módon, hogy arról előre a községi képviselők mit sem tudtak; mert a közgyűlési tárgysorozatban kinyomatva nem volt.

A keresztül csusztatást az igen tisztelt községi előljáróság, még azal is tetézte, hogy kimondatott a birtokon kívüli felebbezhetés.

De a t. előljáróság még ezzel sem elégedett meg: hanem Szvoboda ur igényeit, nem csak 4000 frtig ismerte el: hanem az általa majdan követelendő összeg erejéig; ami 4000 frttól esetleg 20 000 frtig is terjedhet.

Eltekintve mindezekről, eltekintve attól is, hogy vajjon igényelhet-e és mennyiben, miért, Szvoboda ur a 17.900 frt megszerzéséért maga részére honorariumot vagy ügyvédi munkadíjat, tisztelettel kérdezzük: mi jogon szavazott meg a közgyűlés Szvoboda ur részére ezen ügyben egy árva krajczárt is, abból az összegből: mely felett a közgyűlés éppen nem rendelkezhet; mely összeghez a községi közgyűlésnek abszolút semmi köze nincs?

Hiszen a 17.900 frt nem az összes adófizető közönséget illeti: hanem illeti az ártéri birtokosokat.

Szeretnénk tudni, hogy mi jogon vetik ki a Szvoboda ur részére kiutaltványozott 1200 és a még általa követelésbe helyezett bizonytalan összeget, a kereskedőkre, iparosokra, tőkepenészekre, magán vállalkozókra, pénzügyeztetekre, gyámokra és házbirtokosokra.

Hiszen a 17.900 frtot kizárólag az ártéri birtokosok kapják; abból egyéb adófizető polgár ki van zárva.

Tessék megszavaztatni az ártéri birtokossággal! Ha azok elismerik Szvoboda ur igényeit jogosnak és

igazságosnak, utalványozzák ki részére; fizessék, nekünk egy szavunk sem lesz ellene. Saját pénzük a 17.900 frt, rendelkezzenek felette belátásuk és akaratuk szerint.

A t. előljáróság és képviselő testület többsége úgy látszik azonban, mint rendszerint minden kérdésből, úgy ebből is, messzebb menő politikai kortes fogást csinált. Ugyanis: a választók $\frac{2}{3}$ része földbirtokosokból áll, előre gondoskodott tehát, hogy azokat a maga részére a jövő országos képviselő választásokra lekenyerezze.

Mert az mindenki előtt tudva van, hogy a t. földbirtokos közönséget nem valami kellemesen lepte volna meg, ha Szvoboda Ferencz ur tisztelet díját rajtok hajtották volna be. De az a szerencsétlenség is könnyen megeshetett volna, hogy a t. birtokosság Szvoboda ur kérelmén elverte volna a port. Cézelszerűbbnek, praktikusabbnak és könnyen kivihetőnek tartották tehát akaratukat evvel a szörnyen engedelmes községi képviselőkkel és előljárósággal megszvaztatni.

Hát csak előre t. Hock párt! Szavaztassanak meg mindent, még hatalmon vannak, még uralják a helyzetet! Szavazzanak meg még Hegyinek is 3 telek után való járandóságot! Fizetés felemelést. Rajta uraim! Szedjék az epret, addig míg belül vannak a kerten, mert közelég az idő: midőn láng pallossal fognak onnan kitűzteni.

— A Tisza köröszi argmentesítő és belvizzszabályozó társulat Réti Ferencz ártéri birtokos indítványára elhatározta, hogy azon rétbirtokosok, a kiktől a gátépítés céljaira földek sajátított ki, a mult év és a f. évre, kártérítésül holdanként 36 forintot fizet. Végre pénzükhöz, jutnak tehát azon rét birtokos társaink, a kik kisajátításokat szenvedtek. Megválasztotta tavábbá a társulat elnökéül gr. Bolza Józsefet, a lemondott br. Fechtig Imre helyett. A társulat székhelyét pedig ideiglenesen Szelevényre helyezte, a csépai birtokosok ellenzése daczára. Ugyan ott fognak lakni a társulat igazgatója, mérnöke és számtisztje. Intézkedés történt az ártérfejlesztés iránt is, mely vállalatba adatott, — továbbá a belvizzszabályozás és a kisajátítások iránt is. Ugy látszik, hogy a társulat ügyei most már rendes kerékvágásba jutnak, kivált, ha majd az állammal szemben a liquidáció is megejtetik. A csongrádiaknak most már csak azon kell lenni, hogy vagy hidat állítsanak, vagy gőzkompot, szóval biztosítsák a tiszai közlekedést, mert ez esetben még az sem lehetetlen, hogy itt lesz a társulat székhelye. Melynek eszméjét Réti Ferencz ártéri birtokos már fel is vetette a társulati érdekeltség körében és ott nem is idegenkednek tőle, ha a tiszai közlekedés biztosítva lesz. Egyezzen ki tehát a birtokosság mielőbb a kisajátítandó területek árara nézve, melyért mint halljuk 350 frtot már is ajánlanak holdanként. És legyünk rajta vállvetve, hogy mielőbb hidunk vagy gőzkompunk legyen.

za, hogy szerettem-e? Jobban mint az életemet, jobban mint magamat!

— Köszönöm, — mondá halkán az anya.

— Oh, ne asszonyom, ne köszönje, nem vagyok méltó rá, bár ő magához emelt s bár neje voltam Isten előtt.

Az éltés uri asszony habozott egy pillanatig. El akart tavozni egyetlen szó, a szanalom minden jele nélkül, midőn egy ibolya a szél által felkapva Raoul sirjáról a lábai elé csapódott le. A kis virág, mintha fiának néma kérését vitte volna hozzá:

— Lásd anyám, ő nem feledett el. Bocsánat, az én nevémben, bocsánat!

Engedelmeskedett.

Főlemelte az előtte térdeplő leányt, karjaiba szoritotta, a szívére s csókokkal árasztván el homlokát, gyöngéden susogta a fülébe a megbocsátó szót:

— Lányom, édes lányom!...

UJDONSÁGOK.

Művészi hangverseny Csongrádon. A kik szeretik a művészi hangversenyt, azok valóban ritka élvezetben részesülhetnek ma vasárnap este a népkerti szinkörben, a hol *Witt Gizella* opera énekesnő, *K. Tarnay Leona* szoubrette énekesnő, *Fehér Antal* a m. kir. operaház tagja, *Kömlény Gyula* nálunk előnyösen ismert jeles komikus, *Möldner Károly* zongora művész. a m. kir. operaház tagja, válogatott műsoru hangversenyt rendeznek. Hisszük, hogy városunk intelligens közönsége megragadja e kedvező alkalmat, tömegesen jelenik meg a szinkörben s gyönyörködni fog a művészi hangversenyben.

— **Bozó kontra Hegyi.** Holnap a szegedi sajtóbiróság ismét törvényt fog ülni Hegyi Antal szelidlelkű plébános ur felett. Mint lapunk olvasó közönsége előtt tudva van, a sajtótárgyalást még februárban kellett volna megtartani. De akkor a korona tanu Csemegi Antal nem jelenhetett meg és e miatt elnapoltatott a tárgyalás. Bozó azért jelentette fel Hegyit, mert ez lapjában Bozót orgyilkossági kísérlettel gyanúsította.

— **Eljegyzés.** Mészáros Imre, a csongrádi „Sz. László” című tanyai iskola fiatal tanítója, pünkösdi vasárnap váltott jegyet Egri Ferencz ujfaluji jegyző szeretetreméltó kedves leányával, Erzsikével.

— **Rendőrségünk figyelmébe.** Az ártézi kútnál minden este 8 órától késő éjfélig oly botrányos skandalumok játszódnak le, melyeket lehetetlen szó nélkül hagyni. Ilyenkor ugyanis a vizet hordó dézsatünderék találkoznak imádóikkal. A szerelmi valóságok azonban oly hangosan nyilatkoznak meg, hogy a már nyugodni tért közönség álmából felriad és alig várja, hogy a borzasztó lármának vége legyen. Reméljük, hogy buzgó rendőrbiztosunk már legközelebb megakadályozza az ártézi kútnál előforduló fölötte botrányos állapotokat.

— **Hadnagy és frajter.** Szegedről a következő szenzációs katonai botrányról vettünk tudósítást: Valdstätten tábornagynagy szemlét tartott a 83 ik gyalogezred csapatai felett; kik e miatt nagyobb harczászati gyakorlatot tartottak. A csatározó szakaszok egyikében frajter Szatmáry Zoltán vásárhelyi intelligens fiatal ember elhibázta a lépést. Hadnagy ur Tóth Sándor ezt azonnal észrevette és felháborodásának szokott brutális módon adott kifejezést: frajter Szatmáryt arczul ütötte. A végig sértett fiatal ember másnap ezred kihallgatásra jelentkezett; kérve kapitányát, hogy őt vezesse. A kapitány, aki lovagias becsületes ember fel is vezette kihallgatásra. Szatmáry a kihallgatás alkalmával kijelentette, hogy a 13 napi fegyvergyakorlat után, amint leveti a katonai gunyát a pofozkodó hadnagy urat provokálni fogja. Valóban úgy is történt; mert dr. Babó Emil országgyűlési képviselőt és Aczél nevezetű tisztviselőt kérte föl, hogy Tóth hadnagyt provokálják. Tóth segédeiül egy közös hadseregbeli kapitányt és egy főhadnagyot nevezett meg. Felek segédei találkoztak is, de a hadnagy ur megbízottjai kijelentették felőlök nevében, hogy az a kihívást nem fogadja. Megjegyzendő, hogy Szatmári az ország legkitünőbb vívói közé tartozik; bizonyára tudni fogja a módját, hogy a hadnagy urat rá kényszerítse a párbajra. Akkor pedig minden valószínűség szerint, a hadnagy ur meg szabadalt irhával fogja elhagyni a párbaj színhelyét.

Járvány városunkban. A kolera szeszona még nincs itt, de a vörheny az már megjelent oly nagy mérvben, hogy a közegészségügyi bizottság már járványbizottsággá alakult át. Előjáróságunk hirdetményben figyelmezteti a lakosságot e járvány veszélyes voltára, s arra hívja fel, hogy a legkevésbé gyanus megbetegedést se mulassza el az orvosok bármelyikének tudomására hozni kellő időben.

— **Jönnek a hírszések.** Lapunk múlt heti számában hirt adtunk arról, hogy Pesti Iliás Lajos társulata nemsokára ide érkezik. Makói levelezőnk azonban azt írja,

hogy a nevezett szintársulat előbb Szentesen kezdi meg előadásait és csak később rándul át Csongrádra.

Esküvő. Báró Pál állatorvos földink Bpsten ma esküszik örök hűséget Pick Emma kisasszonynak a dohány utcai izr. templomban.

— **A helybeli tűzoltó egyesület** Péter-Pál napján tombolával egybekötött jótékony célú nagy táncmulatságot rendez. E mulatságot annál is inkább ajánljuk közönségünk figyelmébe, mivel a tűzoltó bálak szoktak nálunk a legfeszitelenebbek lenni. A bál sikere érdekében nagy buzgóságot fejt ki már is a rendezőség, s mint értesülünk a vidékről, sőt a fővárosból is sokan rándulnak le a mulatságra.

— **Vak tüzi láрма** zavarta fel f. hó 3-án délután a lakosságot. A rend azonban nem sokára helyre állott, mert kitűnt, hogy az egész láрма egy haszontalan suszterinas éretlen tréfája, a ki „tüz van” ordítózással futott végig a nagy utcán, később azonban a rend egyik éber őre nyakon csípte az ipszét és nádpálcájával alaposan elnadrágozta a rakoncátlan inast.

Hazai általános biztosító részvény társaság czimvel Budapesten ma új részvény-társaság alakult, amelynek egy millió forint a részvénytőkéje. Ebből 500.000 forint már tényleg be van fizetve. A vállalkozás azzal a kimondott czéllal indul, hogy kiválóan a földművelő polgárság szolgálatába álljon és dusan rendelkezik a gyors siker minden feltételével. Másodiknak lép a tisztán magyar biztosító vállalatok sorába és a statisztika mutatja, hogy a biztosításnak felette kívánatos és mentül teljesebb népszerűsítése érdekében határozott szükség van rá. Teljes függetlensége is jelentékeny jövőt jósol a vállalatnak, amely a díjak megszabásában egészen szabad. És ezektől a momentumoktól eltekintve, olyan országban, a hol az épületeknek kétharmad része még nincs biztosítva, az agrár-biztosítás fejletlen, az állatbiztosítás még meg sincs, már közgazdasági szempontból is nyereségszámban megy az ilyen új társaság. Elnöke **Kossuth Ferencz.**

A részvényekre való előjegyzések és befizetések Csongrád városi takarékpénztáránál történik.

— **A trieszti általános biztosító-társaság** (Assicurazioni Generali) f. é. május hó 11 én tartott 63-ik közgyűlésén terjesztettek be az 1884. évi mérlegek.

A zárszámadási jelentéséből látjuk, hogy a társaság életbiztosítási díjtartaléka 1594. évi december hó 31-én 43.200.401 ft. 59 kr-ra emelkedett, míg kár- és nyeresem részvételű tartalékok czimén 1.083.976 ft. 46 kr. vezetettett új számlára volt 1894. december 31-én az érvényben lévő életbiztosítási tőke összegek 169.929.625 ft. 03 kr-ra emelkedtek; az életbiztosítási ágban az év folyamán bevett díjak 7.074.156 ft. 18 kreztart tettek.

A tűz- és szállítvány-biztosítási ágakban a díj és illeték bevétele 9.819.270 ft. 01 kr. volt, a miből 2.778.822 ft. 46 kr. mint díjtartalék és 602.905 ft. 69 kr. mint kártartalék lett minden tehertől menten a jövő évre átvitelezve. Az 1894. december hó 31-én érvényben volt biztosításokért a jövő években esedékessé váló díjkötelezvények összege 30.511.700 ft. 64 kr-ra emelkedett.

Károkkért az 1894 ik évben 9.737 614. ft. 48 kreztart fizetett ki. Ehhez hozzáadva az előbbi években teljesített kárfizetéseket a társaság alapítása óta károk fejében 272.139.320 ft. 99 krnyi igen tekintélyes összeget fizetett ki. Ebből a kártérítési összegből hazánkra 51.009.119 ft. 80 kr. esik, mely a társaság 158.254 káreestben fizetett.

Az értékpapírok árfolyam ingadozása fedesetére alakított tartalék 1.190.544 ft. 33 krról 1.091.467 ft. 11 krral gyarapított, ugy, hogy az 1894. december 31-ikén 2.282.011 ft. 44 kreztart tett ki daczára annak, hogy a kisorsolás alá eső és a névértékükön bevaltható értékpapírok csakis névértékükön vétettek fel a mérlegbe, míg a nyereség tartalék alapszabályszerű mér-

vében a részvénytőke fele összegében, vagyis 2.625.000 ft-ban a kétes követelések tartaléka 80.800 frttal változatlanul fentartatott.

A társaság biztosíték alapjai az ideai átutalások folytán 54.990.003 ft. 34 krról 58.071.673 ft. 84 krra emelkedtek és következőképen vannak elhelyezve:

1. Ingatlanok és jelzálog követelések	7.886.069 ft. 48 kr.
2. Életbiztosítási kötvényekre adott kölcsönök	4.388.122 ft. 25 kr.
3. Letétemeueyzett állampapírokra adott kölcsönök	52.314 ft. 51 kr.
4. Értékpapírok	39.020.240 ft. 59 kr.
5. Tárca váltók	284.735 ft. 02 kr.
6. Folyó számlák (Adósok a hitelezők követelésinek levonásával)	1244297 ft. 40 kr
7. Készpénz az intézet pénztáráiban és a bankoknál	1.520.894 ft. 59 kr.
8. A részvényesek biztosított adóslevelei	3.675.000 ft. —

O. é. 58.071.673 ft. 48 kr.

Ezekből több mint 15 millió magyar értékre esik.

Az elért 818.536 ft. 92 krnyi tiszta nyereséményből a társaság osztaléku részvényenként 120 frtot aranyban vagyis 300 frankot fizet,

A közgyűlés az eszközölt új választásoknál az igazgató tanács magyar tagjait Hegedüs Sándor és dr. Jókai Mórt egyhangulag ismét megválasztotta.

VASÚTI MENETREND.

Budapest—Félegyháza—csongrádi vonal

Budapest—Csongrád.

Budapestről indul	8 óra 30 percz reggel.
" " "	2 " 55 " d. után.
" " "	4 " 26 " d. "
Félegyházára érkezik	12 óra 11 percz d. " ut.
" " "	4 " 47 " d. "
" " "	7 " 57 " d. "
Félegyházáról indul	12 óra 25 percz d. után.
" " "	5 " 10 " d. "
Csongrádra érkezik	1 óra 25 percz d. után.
" " "	6 " 10 " d. "

Csongrád—Budapest.

Csongrádról indul	9 óra 20 percz d. előtt.
" " "	2 " 10 " d. után.
Félegyházára érkezik	10 óra 21 percz d. előtt.
" " "	3 " 46 " d. után.
Félegyházáról indul	11 óra 06 percz d. előtt.
" " "	4 " 13 " d. után.
Budapestre érkezik	1 óra 25 percz d. utáu.
" " "	8 óra 25 " este.

Felelős szerkesztő: ÉDER JÁNOS.

Kiadólaptulajdonos: SCHWARCZ SÁNDOR.

HIRDETÉSEK.

PÖNIX-HAJKENŐCS

a Stuttgarter egészségügyi és beteg ápolási kiállításán 1890-ben díjat nyert Orvosi vélemény és ezer hála irat szerint az egyetlen realis és ártatlan szer, hogy uraknak és nőknek teljes üde hajzatot növeszen, igen fiatal uraknál erős bajuszt növeszt Sikerért és ártatlanságért jótallás Egy tégely 80 kr., postai küldemény vagy utánvét 90 kr.

K. HOPPE, VIEN, XIV. Schweglergasse 12.

